

Tednik Učiteljski Tovariš.

Glasiło avstrijskega jugoslovanskega učiteljstva.

Štev. 3.

V Ljubljani, 18. prosinca 1907.

XLVII. leto.

„Učiteljski Tovariš“ izhaja vsak petek. Ako je ta dan praznik, izide list dan pozneje. Vse leto stoji 8 K, pol leta 4 K, četrt leta 2 K. Posamezna številka 16 h. Spise je pošiljati samo na naslov: Uredništvo „Učiteljskega Tovariša“ v Idriji. Naročnino prejema Frančišek Črnagoj, nadučitelj v Ljubljani (Barje). — Vse pošiljatve naj se pošiljajo franko. — Rokopisov ne vračamo. — Za oznanila je plačati od dvostopne petit-vrste po 20 h, če se oznanilo tiska enkrat; po 18 h, če se tiska dvakrat, in po 16 h, če se tiska trikrat; če se večkrat tiska, znaten popust. Oznanila sprejema „Učiteljska tiskarna“. Priloge poleg poštnine 6 K.

Vsebina: Oklic. — Malo odgovora „Edinosti“. — Naš denarni zavod. — Zora puca, bit' će dana? — Božična zborovanja. — Čudna logika. — Sad ljulike. — Iz naše organizacije. — Književnost in umetnost. — Politiški pregled. — Vestnik. — Razgled po šolskem svetu. — Inserati.

Oklic.

Ljudsko učiteljstvo štajersko priredi na Svečnico, dne 2. februarja t. l.

splošni učiteljski shod v Gradcu.

Namen tistemu je, glasno povedati javnosti naši, kaj hočemo in tudi smemo zahtevati in kako krivično se še postopa z nami. Dežela štajerska ni tako ubožna, da bi ne imela virov v gmotni izboljšek svojemu učiteljstvu.

Učitelji slovenski, pridite dne 2. februarja t. l. kar mogoče številno v Gradec! Pokažite, da ste solidarni z ostalimi kolegi zelene Štajerske, kadar gre za stanovske interese, ter da ne zaostajate v požrtvovalnosti, ako gre česa priboriti v prilog našemu položaju. Vsaka šola slovenskega Štajerja odpošlji vsaj **najmanj** enega odposlanca v prestolnico našo ter javi podpisanemu vodstvu, v koliko se je odzvalo tej častni svoji dolžnosti!

Dragi tovariši in cenjene tovarišice, vsi na krov! Pokažimo, da smo zvesti čuvaji na braniku svojih stanovskih pravic! Krepko na plan ter neustrašeno v bran! Živela solidarnost in prava kolegialnost!

Vodstvo

„Zveze slov. štajer. učiteljev in učiteljic“
v Celju.

Malo odgovora „Edinosti“.

Clara pacts, boni amici.

△ Menda ni bolj potrebne reči v politiki, kakor je odkrita in javna beseda. Zakaj le-ta nam razbistri vse, časih še tako nejasne pojme, da dobimo potem ravno zaradi svoje odkritosrčnosti prave logične premise k daljši politični vztrajnosti, k nadaljnemu političnemu delu. In popolnoma odkritosrčno hočemo odgovoriti „Edinosti“ na pripombo, ki jo je objavila v svoji 252. št. z dne 23. decembra 1906 pri ponatisku prvega dela našega članka „Slovansko srce“.

Tržaško slovensko ljudsko šolstvo je v resnici pravi pravcati škandal za državo, ki hoče biti kulturna in moderna. In kje imajo svoj izvor oni „višji oziri“, ki

ohranjajo ta politični škandal ravno med nami Slovenci, v prvi vrsti med obmejnimi Slovenci, to menda lakho pove vsako političsko otroče.

Ta izvor se nahaja v osebni sebičnosti naših politikajočih poslancev, ki jim je lastni jaz, lastni dobrobit vse, narod in njegove kulturne zahteve so jim pa le sredstvo, in sicer dobrodošlo sredstvo v dosego te osebne sebičnosti.

One lepe, frazaste besede, ki jih čujemo iz ust tega ali onega poslanca na tem ali onem shodu, so le pesek v oči onim politikom, ki smatrajo za čisto zlato vsako tiskano, oziroma izgovorjeno obljubo. Nam pa, ki sodimo politiko takih poslancev po faktičnih uspehih, ne zadostujejo take obljube.